

definitivní ustanovení u okr. nemocnice před tím, než jí právo veřejnosti bylo uděleno.

Z uvedených důvodů bylo stížnost zamítnouti.

Č. 9564.

Cesty (Podk. Rus): * Úmluva o paušalovaném placení poplatků za používání mýtných objektů podle § 100 odst. 2 zák. čl. I:1890 není smlouvou soukromoprávní.

(Nález ze dne 19. prosince 1931 č. 17.914.)

V ě c: Mořic W. v Užhorodě proti zemskému úřadu v Užhorodě o pře-
stupku zák. čl. I:1890.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Policejní ředitelství v Užhorodě jako policejní trestní soud I. stolice rozsudkem ze 17. května 1929 uznalo st-le vinným přestupkem § 143 odst. 3 zák. čl. I:1890, jehož se dopustil tím, že projel se svými povozy objektem mýtných stanic, aniž zaplatil povinné mýtné poplatky, od 1. do 31. srpna 1928 77krát, od 1. do 30. září 1928 50krát, od 1. do 31. října 1928 75krát, v listopadu 1928 44krát, v prosinci 1928 52krát a v lednu 1929 84krát, do dnešního dne dluží nájemcům mýta za všechny tyto jízdy celkem částku 3.198 Kč a platiti nechce, a odsoudilo ho k peněžitě pokutě 300 Kč, pro případ nedobytnosti k 15dennímu uzamčení. — — —

Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad odvolání podanému proti uvedenému rozsudku z důvodů v něm uvedených, vzav podle výsledků řízení za prokázání skutkovou podstatu trestního činu na základě výpovědí svědků a doznání obviněného. — — —

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvážil nss toto: — — —

Podle § 100 odst. 2 zák. čl. I:1890 jest každý, kdo mýtného objektu (veřejných cest, mostů a převozů, viz § 81) použije, povinen platiti úředně stanovené mýtné poplatky, není-li od mýta osvobozen podle § 99 tohoto zákona. Při stanovení těchto poplatků má býti podle § 85 cit. zák. hleděno k tomu, že mýtné právo nemůže býti zdrojem výdělku, a jest sazbu mýtných poplatků upravit tak, jak jest odůvodněna mírou a způsobem použití mýtného objektu. Z ustanovení těch je zřejmo, že mýtné poplatky jsou úředně stanovené dávky, jež se vybírají za užívání silnic, mostů a jiných komunikací na úhradu nákladů, jež užívání to způsobuje, že tedy jde o dávku povahy veřejnoprávní. Z této veřejnoprávní povahy mýtných poplatků plyne, že i způsob vybírání těchto dávek, tedy i úmluvu o paušalovaném placení mýtných poplatků lze posuzovati jen podle norem práva veřejného. Mýlí se proto stížnost, pokládá-li úmluvu takovou za smluvu rázu soukromoprávního. Potom však padá její námitka, že úmluva taková nemůže býti jednostranně

zrušena, neboť námitka ta jest opřena jedině o právní názor, že úmluva o paušalování mýtných poplatků jest povahy soukromoprávní, který však — jak bylo uvedeno — jest nesprávný. — — — — —

Č. 9565.

Církevné věci. — Administratívne pokračovanie (Slovensko): Vo veciach ložného pre rím.-kat. farára ide inštančný postup k min. školstva.

(Nález zo dňa 19. decembra 1931 č. 18.580.)

Prejudikatura: Boh. A 9263/31.

Vec: Dedičia Jozefa S. v S. proti župnému úradu vo Zvolene o ložné.

Výrok: Napadnuté rozhodnutie, pokiaľ sa týka ložného pre Ondreja B., zrušuje sa pre vadnosť pokračovania, ináč sa sťažnosť odmieta pre neprípustnosť.

Dôvody: V podaní de dato 7. júla 1925 riadenom na okresný úrad v Želiezovciach udal Ján Š., r. kat. farár v S., že už viackrát bezvýsledne urgoval doporučenými dopisy vymoženie z r. 1923 zaostalého ložného, bárs bol dotýčny výkaz o týchto zaostalostiach s kanonickou visitáciou dekanským úradom vidimovanou zmienenému okresnému úradu predložený a predkládajúc výkaz o zaostalom ložnom z r. 1924 žiadal, aby tak z r. 1923 ako i z r. 1924 zaostalé ložné bolo pre neho vymožené. — Podľa protokolu napísaného v S. dňa 16. decembra 1925 z príležitosti pojednávania lektikálnych požiadavok menovaného farára udal Gejza H. v zastúpení sťažujúcich si dedičov po Jozefovi Sk., že už 18 rokov platia dedičia ročne 4 prešp. merice čo ložné, ktoré farár bez námietok i prijal. K podvráteniu tejto námietky pri pojednávaní prítomný menovaný farár dovoľával sa kanonickej visitácie.

Okresný úrad v Želiezovciach rozhodnutím zo dňa 2. novembra 1926 vyzval všetkých veriacich rím. kat. cirkve v S., aby svoje podľžnosti rokoviny a kobliny z r. 1924 za 15 dní od nadobudnutia pravoplatnosti tohoto rozhodnutia na rím. katol. fare v S. vyplatili a že, jestli tejto povinnosti zadosť neučinia, bude rokovina a koblina exekučnou cestou vymožená, a ročné quantum obilia, rokoviny a kobliny stanovil medzi inými pre sťažujúcich si dedičov po Jozefovi Sk. v 27 brát. mericiach pšenice. Za dôvody svojho rozhodnutia uviedol okresný úrad, že príslušníci rím. kat. cirkve v S. napriek viacnásobnému osloveniu podľžnosti nevyplatili, preto muselo byť úradne zakročené; námietky dlžníkov ako neopodstatnené nemohly byť do ohľadu vziať.

Župný úrad vo Zvolene nap. rozhodnutím zo dňa 30. januára 1928 — pokiaľ to prichádza v úvahu pre tento spor — odvolaniu sťažujúcich si dedičov po Jozefovi Sk. čiastočne vyhovel a rozhodnutie úradu I. stolice zmenil a poťažne doplnil takto: Církevníci povinní sú dodať r. kat. farárovi v S. zpät počítajúc od 1. januára 1923 ročite a to majiteľ pol.